

NAPON RIJEČI

LIST UČENIKA ELEKTROTEHNIČKE ŠKOLE

Comenius seminar

ELEKTROTEHNIČKA ŠKOLA
Konavoska 2, ZAGREB
ŠKOLSKA GODINA 2009./2010.
Godina 17. Broj 32

Sadržaj:

Sadržaj:.....	2
Comenius seminar „Multimedia and Inteactivity in E-learning“	3
VISOKO EUROPSKO PRIZNANJE ELEKTROTEHNIČKOJ ŠKOLI IZ ZAGREBA	5
Odobren je školski Leonardo da Vinci EU projekt	6
POVODOM 2000 GODINA SVETOG PAVLA	7
LJUBAV JE NESLOMLJIVA"	8
HVALOSPJEV LJUBAVI (1 KOR. 13, 1-3).....	8
800 GODINA FRANJEVACA I MALE BRAĆE (OFM).....	11
Dobrovoljno darivanje krvi 2.11.2009.	15
KARDINAL JOSIP BOZANIĆ S MATURANTIMA GRADA ZAGREBA.....	16
Vukovar – grad heroj.....	18
UČENICI STVARAJU	19
Za uspjeh je potrebno više od visokog kvocijenta inteligencije	19
Sjećam se kako sam gledao na srednjoškolce	20
Mislim da sam se upisao u dobru školu.....	20
Svi smo mislili da smo najzreliji u školi.....	21
Anđeo	22
Škola mi je kao drugi dom.....	22
Cijenim prijateljstvo	23
Prošlo je osnovnoškolsko vrijeme	23
To nam je bila škola	24
JOŠ VIJESTI O NAŠOJ ŠKOLI.....	25
Visoko Europsko priznanje našoj školi.....	25
Pjesništvo Antuna Branka Šimića	26
Moja preobraženja.....	27
Neznanac	27
Jesen.....	28
ZABAVNO.....	29

Comenius seminar „Multimedia and Inteactivity in E-learning“

Od 2009. godine djelatnici u obrazovnim ustanovama imaju priliku sudjelovati na međunarodnim seminarima koje u sklopu Comenius projekta financira Europska Unija. Potrebno je nakon raspisanog natječaja odabrati seminar, popuniti obrazac prijave, kontaktirati organizatora seminara i obrazložiti zašto je taj seminar važan za ustanovu i djelatnika. Nakon toga nadležna agencija zaprima prijave i neke se prijave odobre (naravno da sam jako sretan što je moja prijava bila među odobrenim).

Tijekom studenog (2.11. – 7.11.) sam imao priliku sudjelovati na tečaju „Multimedia and Inteactivity in E-learning“ koji je bio organiziran u Wiener Neustadt-u / Bečkom Novom Mjestu u Austriji. Bio sam jedini sudionik iz Hrvatske, a kolegice i kolege došli su iz Rumunjske, Grčke, Italije, Turske i Austrije. Putovao sam vlakom direktnom linijom Zagreb – Beč. Na tečaju sam svaki dan proveo barem pet sati, a tečaj je bio koncipiran tako da smo upoznali alate za kreiranje e-learning materijala i sa njima radili na pripremljenim zadacima.

Tečaj mogu preporučiti svima koji se žele baviti multimedijom i interaktivnošću u izradi e-learning nastavnih cjelina. Obogatio sam svoje znanje i kompetencije.

Voditelj tečaja gospodin Peter Mazohl je iskusan profesor koji ima dugogodišnje iskustvo u izradi e-learning materijala, ali isto tako nesebično je dijelio svoja znanja sa sudionicima tečaja. Također mogu konstatirati da smo Peter i ja mimo nastave dosta razgovarali, pa je moguća buduća suradnja.

Sa kolegicama i kolegama sam uspostavio korektan odnos, zajedno smo nakon nastave dva puta posjetili znamenitosti Beča (Hofburg, centar grada,

Schönbrunn). Slobodno vrijeme provodili smo zajedno družeći se, razgovarajući i pomažući si međusobno. Redovito komuniciramo kolaboracijskim alatima.

Obišao sam sve znamenitosti Wiener Neustadt-a, među kojima je za nas Hrvate najznačajnija katedrala ispred koje su 30. travnja 1671. pogubljeni i sahranjeni grof, ban i vojskovođa Petar Zrinski i plemić, ratnik i pjesnik Fran Krsto Frankopan.

U manjim i siromašnijim državama je teško djelatnicima u školstvu doći do kvalitetne edukacije koju matična ustanova može financirati.

Zato se zahvaljujem što mi je program mobilnosti omogućio kvalitetan tečaj, upoznavanje načina rada u europskim državama, nova poznanstva i kontakte, popravljivanje jezičnih znanja i vještina, te upoznavanje Bečkog Novog Mjesta i Beča.

Zahvalio bih se i ravnatelju svoje ustanove, prof. Ivo Klariću, jer je odobrio i podržao moju prijavu.

23.11.2009. je Agencija za mobilnost i programe EU raspisala i objavila natječaj za 2010. godinu. Ponuđeno je mnoštvo mogućnosti usavršavanja za djelatnike škole, a jedna od njih je da učenici uz pratnju profesora obave stručnu praksu u zemlji članici EU.

Na stranicama : <http://www.mobilnost.hr/> nalaze se detaljnije upute sa terminima do kada prijave treba poslati i prijavnim obrascima.

Renato Matejaš, prof.

Godinama već, bez pretjerivanja govori se o našoj školi. Sve se vrijeme ističemo kao škola čiji su rezultati, iz godine u godinu, prepoznatljivi, u svakom pogledu. Ni u kom slučaju se ne moramo bojati da se radi o nekoj samohvali. Da je tako potvrđuju postignuti uspjesi. Zahvaljujući nesebičnom radu i zalaganju učenika i njihovih mentora. U medijima smo nedavno mogli pročitati i ovakav tekst:

VISOKO EUROPSKO PRIZNANJE ELEKTROTEHNIČKOJ ŠKOLI IZ ZAGREBA

Elektrotehnička škola iz Zagreba primila priznanje kao jedna od 10 najinovativnijih strukovnih škola u zemljama jugoistočne Europe. U konkurenciji su bile i Turska i dvije članice EU Slovenija i Danska

Na završnoj konferenciji ETF-a (Agencija koja podržava strukovno obrazovanje i osposobljavanje u EU i okruženju), održanoj od 2. do 4. studenog 2009. godine u Istanbulu/Sakarya ravnatelju Elektrotehničke škole iz Zagreba uručen je katalog 10 najinovativnijih strukovnih škola u zemljama jugoistočne Europe, Turske, Slovenije, i Danske, među kojima je i Elektrotehnička škola. Bila je to završna konferencija sedmogodišnjeg projekta ETF-a: Učenje i poučavanje u jugoistočnoj EU – horizontalno učenje u zajednici regionalne mreže i doprinos u razvoju ljudskih potencijala u jugoistočnoj Europi.

Kvalitativno unapređivanje nastavnog procesa usmjereno prema učeniku i njegovim izlaznim kompetencijama (znanjima i vještinama) primjenjivim na EU tržištu rada kontinuirano se provodi u Elektrotehničkoj školi. To se ostvaruje vlastitim ljudskim i materijalnim potencijalima, ali i uspjehom u korištenju EU fondova iz kojih je Škola iskoristila sve dosadašnje mogućnosti – tri projekta su prihvaćena (CARDS 2003, Leonardo da Vinci, Comenius). Koncentracija aktivnosti je osposobljavanje, usavršavanje, i dopunsko obrazovanje nastavnika novim znanjima iz nastavne tehnologije i tehnologija elektrotehnike i računalstva. Kontinuirano usavršavanje nastavnika obavlja se uz pomoć eminentnih experata u RH i razvijenih zemalja EU (Danska, Njemačka...).

Paralelno se nabavlja najmodernija nastavno-laboratorijska oprema na kojoj se u nastavnom procesu koriste moderne nastavne metode po standardima najrazvijenijih zemalja EU – učenik aktivan sudionik u nastavi.

Takav rad Škole prepoznale su europske institucije kao najbrži način kvalitativnog unapređivanja za dostizanje standarda strukovnog školstva najrazvijenijih zemalja. Izvodi iz Kataloga (str.2):

„Hrvatska – Elektrotehnička škola, Zagreb

Modernim pristupom poučavanju do ključnih kompetencija

Ova škola transformira način kojim nastavnici stvaraju okruženje za učenje i razvoj ključnih kompetencija pomoću treninga horizontalnog učenja, virtualnog učenja u zajednici specijaliziranih nastavnika uz nabavku specijalističke opreme. Financijsku i tehničku potporu ostvaruje, kao što je predviđeno, kroz razvoj EU CARDS programa”

Inovacije Škole su:

- „ – modernizacija strukovnih kurikuluma
- moderne nastavne metode
- certifikat računalnih mreža
- seminari/radionice usavršavanja nastavnika
- virtualna zajednica strukovnih nastavnika”

Svim sudionicima, u ovako važnom projektu, redakcija Napona riječi, u svoje i u ime svih zaposlenih u ovoj školi od srca čestita na doista briljantnom uspjehu. To je svakako još jedan kvadratić u nizu dosad postignutih rezultata. To je ujedno mozaik kojim naša škola postaje bitan čimbenik u promicanju znanja. Za kraj kalendarske godine ponosno ističemo: ovo je najljepši božićni i novogodišnji dar svima nama.

Kada bismo napravili popis svih sudionika bio bi to poduži niz na čelu kojega je naš ravnatelj prof. Ivo Klarić. Iako je sve vrijeme sa svim sudionicima kako bi pomogao svojim bogatim iskustvom i korisnim savjetima na prvo mjesto stavlja učenike i njihove mentore, na koje je, kao uostalom, svi mi, beskrajno ponosan.

Svima skupa čestit Božić i sretnu novu godinu želi redakcija Napona riječi

Odobren je školski Leonardo da Vinci EU projekt

Elektrotehnička škola Zagreb se prijavila na natječaj 2009. godine za Leonardo da Vinci EU projekte mobilnosti u okviru Programa za cjeloživotno učenje. Tema našeg projekta je:

Proširivanje obrazovnih sadržaja strukovnih programa u IT sektoru

Projekt će se realizirati u periodu od lipnja 2009. do lipnja 2010. godine.

Projekt je ocijenjen od strane vanjskih stručnjaka kao iznimno dobar. Osmišljen je u skladu s hrvatskim prioritetima u obrazovanju kao što je razvoj nastavnog plana i širenje sadržaja koji se tiče obrazovanja vezanog za informacijsku tehnologiju. Projekt je predstavljen na odličan način te bi mogao poslužiti kao primjer dobre prakse pisanja projektnih prijava za projekte vezane za strukovno obrazovanje i osposobljavanje. Projekt je osvojio 112,5 od mogućih 115 bodova.

POVODOM 2000 GODINA SVETOG PAVLA

Pavao Apostol najprije se zvao Savao (Saul ili Šaul). Zahvaljujući Djelima apostolskim sv. Luke i brojnim novozavjetnim poslanicama koje je sam napisao, lik sv. Pavla zasigurno je najpoznatiji od svih likova Kristovih sljedbenika iz I. st. Rođen je u Tarzu (današnja Turska, a onda klasična Mala Azija) i zvao se Šaul. Premda Židovi, njegovi su roditelji bili rimski građani jer su to sve bile rimske provincije. Savao je stekao solidnu naobrazbu u Tarzu, temeljenu na grčkom i rimskom jeziku a poznavanje židovskog Zakona upotpunio je u Jeruzalemu u vrijeme kad počеше prvi progoni kršćana. Savao je bio nazočan kao službeni svjedok prigodom kamenovanja sv. Stjepana, prvog đakona - mučenika u katoličkoj crkvi, a zatim je krenuo prema Damasku s ovlaštenjem da rasprši malu kršćansku zajednicu u tom gradu. Na putu ga zablješti veliko svjetlo s neba, padne s konja i pritom oslijepi. Začuje glas: "Savle, Savle, zašto me progoniš?" Savao odvraća : "Tko si ti, Gospodine? A glas odgovori: "Ja sam Isus koga ti progoniš". Savla njegovi pratioci odvedu u Damask gdje mu Ananije polaganjem ruku vrati vid. Savao se dade krstiti i postane Pavao. Nakon povučena života u pustinji Pavao se pridruži ostalim Kristovim učenicima te postade najvećim širiteljima kršćanstva svih vremena, veliki filozof i teolog.

Poduze tri velika misionarska putovanja Malom Azijom i Grčkom. Kako je on kršćansku poruku prenosio nežidovskom svijetu, stekao je naslov "Apostol naroda (pogana)" . Kasnije ga uhitiše u Palestini, a on , kao rimski građanin učini priziv na sud cara Nerona. Poslan je u Rim kao zatvorenik. Za vrijeme njegova sužanjstva nastao je izvjestan broj njegovih poslanica. Predaja tvrdi da je mučeništvo podnio u Rimu, gdje mu je odrubljena glava.

Napisao je poslanice Korinćanima, Efežanima, Solunjanima, Kolašanima, Timoteju, Titu. Sv. Petar i sv. Pavao smatraju se pravim utemeljiteljima kršćanske Crkve i kao takvi predmet su brojnih umjetničkih prikaza, sv. Pavao uvijek ima atribut svoje mučeničke smrt, mač kojim mu je odrubljena glava.

LJUBAV JE NESLOMLJIVA" **HVALOSPJEV LJUBAVI (1 KOR. 13, 1-3)**

KAD BIH LJUDSKE I ANĐEOSKE JEZIKE GOVORIO,
A LJUBAVI NE BIH IMAO, BIO BIH MJED ŠTO JEČI
ILI CIMBAL ŠTO ZVEČI.
KAD BIH IMAO DAR PRORICANJA I ZNAO SVE TAJNE I SVE ZNANJE;
KAD BIH IMAO PUNINU VJERE, TAKO DA BIH BRDA PREMJEŠTAO,
A LJUBAVI NE BIH IMAO, BIO BIH NIŠTA.
SIROMASIMA RAZDAO SVE SVOJE IMANJE,
KAD BIH TIJELO SVOJE PREDAO DA SE SAŽEŽE, A LJUBAVI NE BIH IMAO,
NIŠTA MI KORISTILO NE BI.
LJUBAV JE STRPLJIVA,
LJUBAV JE DOBROSTIVA,
LJUBAV NE ZAVIDI,
NE HVASTA SE,
NE OHOLI SE.
NIJE NEPRISTOJNA,
NE TRAŽI SVOJE,
NE RAZDRAŽUJE SE, ZABORAVLJA I PRAŠTA ZLO;
NE RADUJE SE NEPRAVDI,
A RADUJE SE ISTINI.
SVE ISPRIČAVA, SVE VJERUJE, SVEMU SE NADA, SVE PODNOSI.
LJUBAV NIGDA NE PRESTAJE.
PROROŠTVA? ONA ĆE IŠČEZNUTI!
JEZICI? ONI ĆE UMUKNUTI!
ZNANJE? ONO ĆE NESTATI!
JER NESAVRŠENO JE NAŠE ZNANJE, I NESAVRŠENO NAŠE PRORICANJE.
KADA DOĐE ŠTO JE SAVRŠENO, IŠČEZNUT ĆE ŠTO JE NESAVRŠENO.
KAD SAM BIO DIJETE, GOVORIO SAM KAO DIJETE,
MISLIO KAO DIJETE, SUDIO KAO DIJETE.
KAD SAM POSTAO ZREO ČOVJEK,
ODBACIO SAM ŠTO JE DJETINJE.
SAD VIDIMO U OGLEDALU, NEJASNO,
A ONDA ĆEMO LICEM U LICE !
SADA SPOZAJEM DJELOMIČNO
A TADA ĆU SPOZNATI SAVRŠENO
KAO ŠTO SAM I SPOZNATI!
A SADA: OSTAJU VJERA, UFANJE I LJUBAV - TO TROJE
ALI NAJVEĆA JE MEĐU NJIMA LJUBAV.

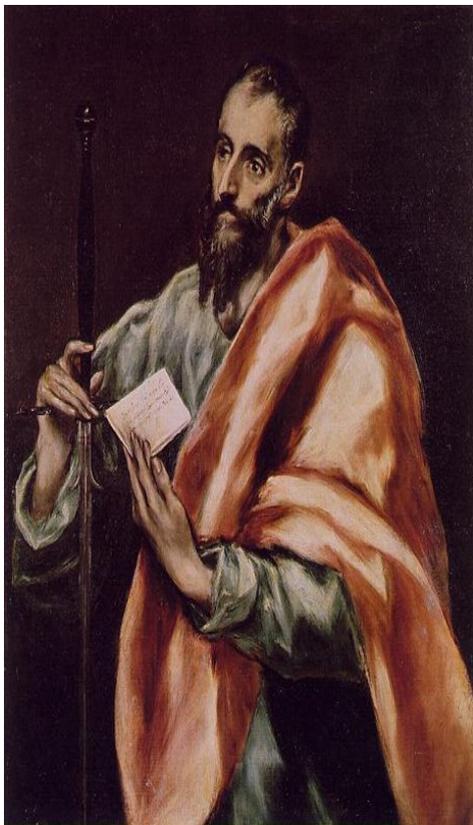
ŽIVOTOPIS SV. PAVLA, AUTORA DR. JOSEFA HOLZNERA, BEZ SUMNJE JE JEDAN OD NAJBOLJIH PRIKAZA ŽIVOTA I NAUČAVANJA OVOG VELIKOG APOSTOLA NARODA. HOLZNER POZNAVATELJ TEME, SJAJAN PRIPOVJEDAČ BRILJANTNOG STILA, VJEŠTIM PEROM OPISUJE PAVLA OD NJEGOVIH NJRANIJIH DANA, OD DJETINJSTVA U TARZU, PAŽLJIVO ANALIZIRAJUĆI ČIMBENIKE KOJI SU, UZ BOŽJU MILOST, SUDJELOVALI U STVARANJU JEDNE OD NAJVEĆIH OSOBA KOJE IH JE POVIJEST DALA. SLIJEDEĆI NJEGOV ŽIVOTNI PUT KROZ STROGU RELIGIOZNU IZOBRAZBU DO JERUZALEMA, GDJE POSTAJE SUDIONIK U UBOJSTVU SV. STJEPANA I REVNI PROGONITELJ KRŠĆANA PREKO IZNENADNOG, ŠOKANTNOG OBRAĆENJA U DAMASKU I ZAOKRETA BESKOMPROMISNOG PROPOVIJEDANJA RASPETOGA CIJELOM ANTIČKOM SVIJETU, SVE DO POGUBLJENJA RIMSKIM MAČEM, SVAKIM KORAKOM ŽIVO UPOZNAJEMO KULTURNU, POLITIČKU I VJERSKU RIMSKO-HELENISTIČKU CIVILIZACIJU TE NAM SE ČINI KAO DA I SAMI HODAMO STOPAMA APOSTOLA.

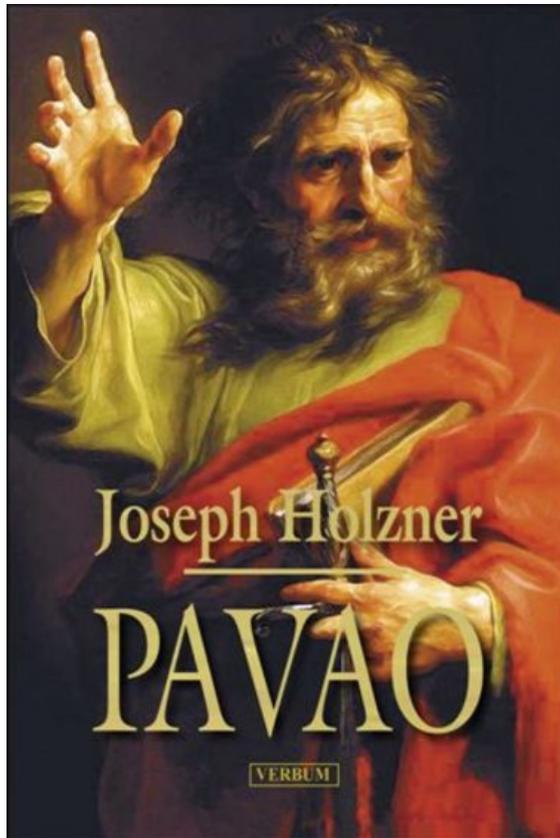
SV. PAVAO ISPRED BAZILIKE SV. PAVAO IZVAN ZIDINA U RIMU

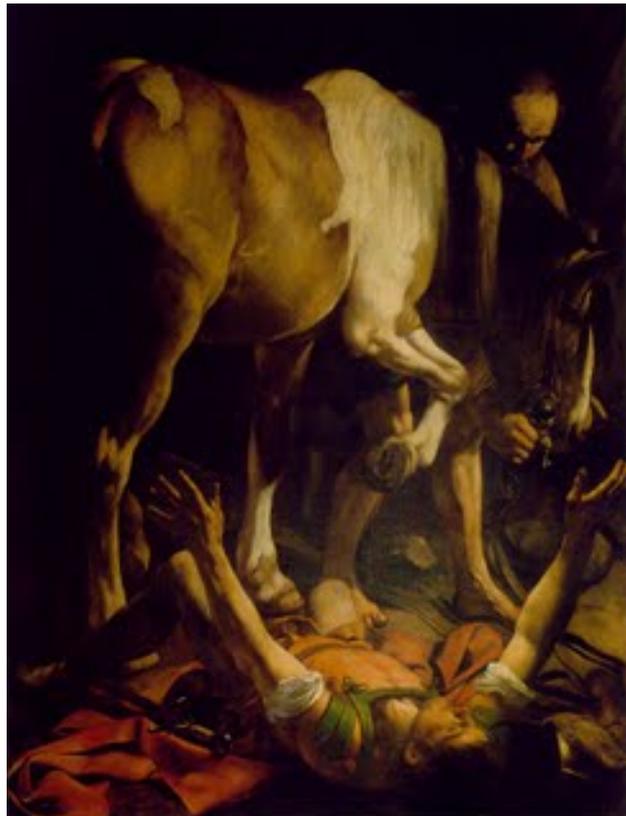
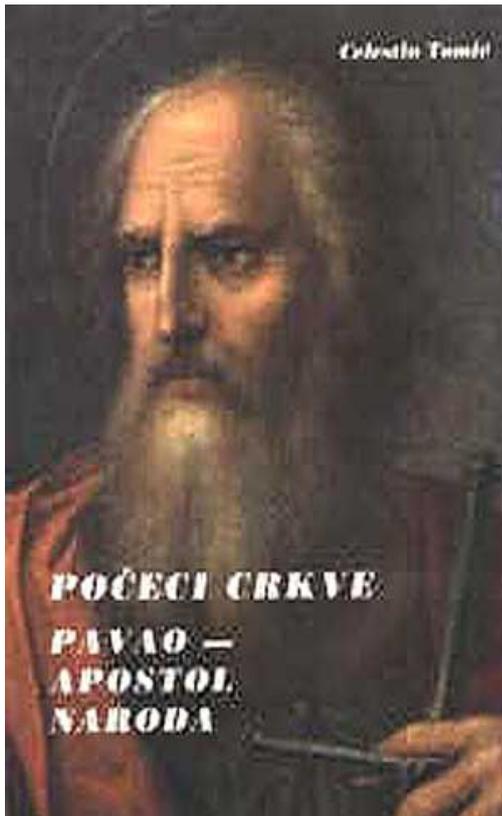
REMBRANDT : SV. PAVAO IZ TARZA

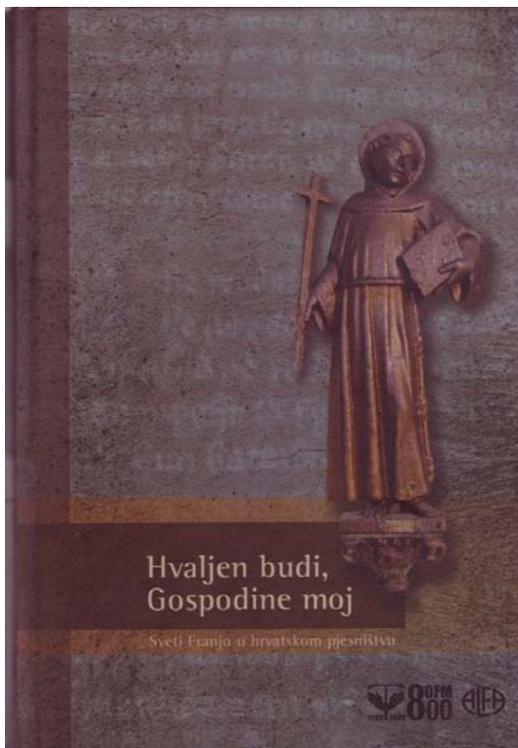
EL GRECO: SV. PAVAO

RUBENS : SV. PAVAO

CARAVAGGIO: OBRAĆENJE SV. PAVLA

LUKO PALJETAK

ISPOVIJED SV. FRANU

PRIZNATI TEBI MORAM, NEŠTO, PTICE
ODUVIJEK SU MI BILE DRAGE: VRAPCI,
ČIOPE, VUGE, ČEŠLJUGARI... LICE
OZARI MI SE KAD IH SLUŠAM, KAPCI

ZAKLOPE MI SE KADA SLAVUJ PJEVA
I GRLICA KAD GUČE I KAD RANO
U ZORU SE IZ KLASJA VINE ŠEVA
I PREPELICA, ALI MENI, FRANO

MALO MOJ BRATE (SESTRE JA NI BRATA
NEMAM: U SUNCU I U IUNI VRAĆAŠ
MENI IH TI), I MAČKE JESU DRAGE.

ISTINA JE DA MAČKA PTICE HVATA,
IPAK, SVEJEDNO, NE NALAZIM LJAGE
NIKAKVE NA NJOJ; ZNAM DA TI TO SHVAĆAŠ:

MENE, I MAČKU, I SVA PTIČJA JATA.

800 GODINA FRANJEVACA I MALE BRAĆE (OFM) MIR I DOBRO -- PAX ET BONUM je geslo franjevacu

- * REDOVNIČKI ZAVJETI ČISTOĆE
- * RADOVNIČKI ZAVJETI SIROMAŠTVA
- * REDOVNIČKI ZAVJETI POSLUŠNOSTI

GIOTTO: SV. FRANJO
PROPOVIJEDA PTICAMA

SVETI FRANJO JE PRVI POČEO RADITI JASLICE U XIII. ST I OD TADA SE
JASLICE REDOVNO RADE ZA BOŽIĆ (ISUSOVO ROĐENJE)

PJESMA BRATA SUNCA

UZVIŠENI, SVEMOGUĆI, DOBRI BOŽE
TEBI, PRIPADA HVALA I SLAVA, ČAST I SVAKI
BLAGOSLOV.
SAMO TEBI, SVEVIŠNJI, PRIPADAJU
A NIJEDAN ČOVJEK NIJE DOSTOJAN DA TO
SPOMENE.

NEKA TE, BOŽE MOJ,
HVALE SVI STVOROVI,
NAPOSE GOSPODIN BRAT SUNCE,
JER SUNCE JA DAN I ONO
NAM DAJE SVJETLO.
ONO JE LIJEPO I BLJESKA
VELIKIM SJAJEM.
ONO, SVEVIŠNJI, NOSI TVOJU SLIKU.

NEKA TE HVALE, BOŽE MOJ,
BRAT MJESEC I SESTRE ZVIJEZDE,
KOJIMA PODARI SJAJ,
LJEPOTU, I MJESTO NA NEBU.

NEKA TE, BOŽE MOJ,
HVALI BRAT VJETAR,
I ZRAK ZA VEDRA I OBLAČNA I SVKOG VREMENA,
KOJIM IZDRŽAVAŠ SVOJA STVORENJA.

NEKA TE HVALI, BOŽE MOJ
SESTRA VODA
KOJA JE TAKO POTREBITA
I PONIZNA, DRAGOCJEANA I ČISTA.

NEKA TE, BOŽE MOJ,
HVALI SESTRA VATRA,
KOJOM RASVJETLJUJEŠ NOĆ

KOJA JE TAKO LIJEPA I
VESELA, ČILA I JAKA.

NEKA TE, BOŽE MOJ,
HVALI NAŠA MAJKA ZEMLJA
KOJA NAS HRANI I IZDRŽAVA
KOJA PROIZVODI
MNOGOVRSNE PLODOVE,
ŠARENO CVIJEĆE I TRAVE.

NEKA TE HVALE, BOŽE MOJ
ONI ŠTOPRAŠTAJU IZ
LJUBAVI PREMA TEBI,
ŠTO TRPE SLABOSTI I PATNJE.

BLAGO SVIMA ŠTO USTRAJU U MIRU
JER TI ČEŠ IH , SVEVIŠNJI, OKRUNITI

NEKA TE HVALI, BOŽE
MOJ, NAŠA SESTRA
TJELESNA SMRT,
KOJOJ NITKO NE MOŽE IZMAĆI.

JAO ONIMA ŠTO UMIRU
U TEŠKIM GRIJESIMA !
BLAGO ONIMA ŠTO SE NAĐU U TVOJOJ SVETOJ
VOLJI
JER IM DRUGA SMRT NEĆE AUDITI.

HVALIT BOGA MOJEGA
I UZVISUJTE GA
I ZAHVALJUJTE I SLUŽITE
MU U SVOJ PONIZNOSTI!

Pjesnik u stilu provansalskih trubadura, autor pjesme Pjesma bratu SUNCU Franjo se obraća narodnim jezikom i u svojoj sveobuhvatnoj panteističkoj ljubavi prema čitavoj prirodi priprema put oslobođenju umjetnosti od ukočenosti srednjevjekovnih formi, zato ga možemo i smatrati i pjesnikom svog vremena. Zbog zaljubljenosti u prirodu ekolozi su ga izabrali za svog zaštitnika, a u svijetu se prepoznaje kao svetac mira.

MOLITVA SV. FRANJE : BOŽE MOJ, DOPUSTI MI

Bože moj, dopusti mi, aleluja
Mira Tvog da budem glas, aleluja.

Ima li mržnja bilo gdje, aleluja
Daj da ljubav nosim tu, aleluja.

Ima li sumnja bilo gdje, aleluja
Daj da vjeru nosim tu, aleluja

Ima li očaj bilo gdje, aleluja
Daj da nadu nosim tu, aleluja.

Ima li žalost bilo gdje , aleluja
Daj da radost budem tu, aleluja.

Ima li tama bilo gdje, aleluja
Daj da svjetlo budem tu, aleluja.

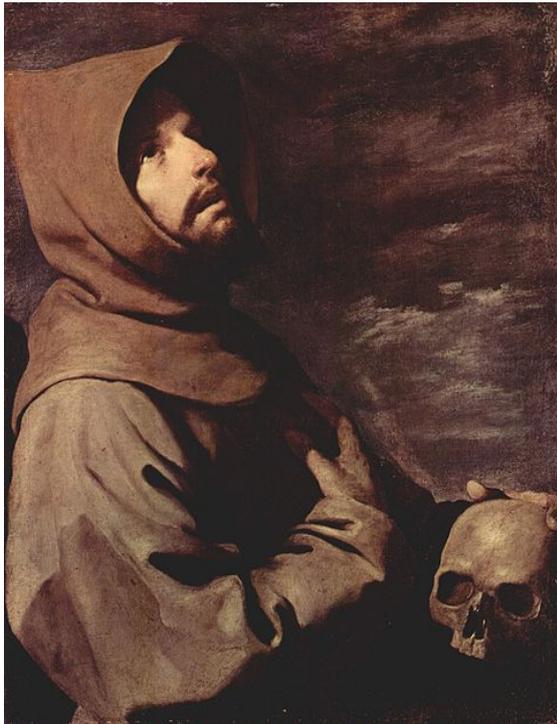
FRANJEVAČKI KRIŽ

VELIKA HODOČASNIČKA CRKVA SV. FRANJE U ASSISIJU (UMBRIJA)

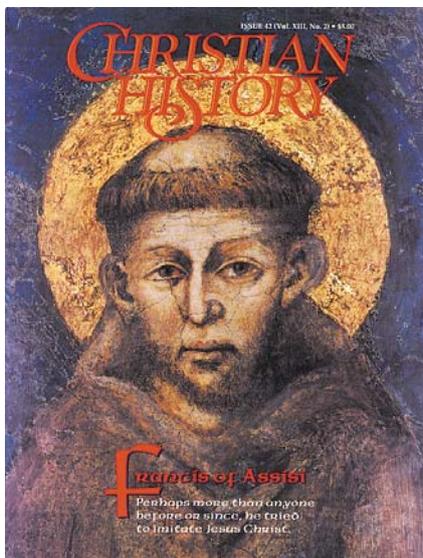

FRANJEVAČKI SAMOSTAN (KLAUSTAR) MALE BRAĆE U DUBROVNIKU. SKULPTURU KAPITELA RADIO JE MIHOJE BRAJKOV IZ KOTORA .

Guido Reni, S. Francesco in preghiera, XVII sec.

ZURBARAN : SV. FRANJO

POZNATO JE DA JE SV. FRANJO PRIMIO STIGME - RANE ISUSOVE. STIGME SU OŽILJCI ZA KOJE SE MISLI DA SU NA VRHUNARAVAN NAČIN UTISNUTI NEKIM OSOBAMA VELIKE DUHOVNOSTI A IZGLEDOM POTSJEĆAJU NA PET RANA KAO ŠTO IH JE ISUS ZADOBIO KOD RAZAPINJANJA NA KRIŽ. OSIM SV. FRANJE ASIŠKOG I SV. KATARINA SIJENSKA JE PRIMILA STIGME.

Dobrovoljno darivanje krvi 2.11.2009.

U ponedjeljak, 2. studenog 2009. g. u našoj je školi ponovo organizirana **akcija DDK** (dobrovoljnog darivanja krvi). Svake školske godine **Crveni križ grada Zagreba**, u suradnji s **Hrvatskim zavodom za transfuzijsku medicinu**, u okviru brojnih terenskih akcija – prikupljanja krvi po poduzećima, fakultetima, mjesnim zajednicama i školama, posjeti i našu školu.

Obično je to u veljači ili ožujku jer je tada većina maturanata punoljetna. Međutim, kako postoji stalna potreba za krvlju, a odaziv naših učenika je uvijek zaista vrlo velik, odlučeno je da se akcije organiziraju dva puta godišnje. Akciju su zajedno pripremile STŠ i ETŠ, Konavoska 2.

Svaka zdrava punoljetna osoba može bez opasnosti za svoje zdravlje darovati krv 3 do 4 puta tijekom jedne godine. Zdrav organizam već unutar **24** sata nadoknadi tekući dio krvi - plazmu i njene sastojke, broj trombocita i leukocita. Eritrociti se nadoknade unutar 4 do 6 tjedana. Darivanjem **450 ml** krvi darivatelj gubi oko 200 mg željeza kojeg organizam nadoknađuje u roku od oko mjesec dana. Nakon darivanja krvi svaka se doza ispituje na prisutnost uzročnika hepatitisa B, hepatitisa C, AIDS-a i sifilisa. Sav pribor za uzimanje krvi - igle, plastične cijevi, plastične vrećice i ostali materijal koji se koristi pri uzimanju krvi su sterilni i za jednokratnu su uporabu. U našoj zemlji krvnu grupu **A** ima 42 % stanovnika, **O** - 34 %, **B** - 17 %, dok je krvne grupe **AB** samo 7 %.

I ponovo je akcija protekla u ležernoj i veseloj atmosferi, uz brižnu i raspoloženu liječničku ekipu i dvije referentice CK. Neki su, nažalost, bili vrlo tužni što su odbijeni – razlozi su najčešće nizak tlak, slabokrvnost ili nedavne bolesti. Njima sugeriramo da do sljedeće proljetne akcije "porade" na svom osnaživanju, poboljšanju zdravlja kroz puno gibanja, sporta, zdrave hrane, pozitivnog razmišljanja (i što manje poroka).

OVOJ AKCIJI PRISTUPILI SU:

- 3.B:** Škorić Antonio,
- 3.C:** Ahmetović Valentino, Halužan Antonio, Karasman Kristijan, Pernar Slavko,
- 3.E:** Nokaj Leonardo, Sudarević Sebastijan,
- 3.F:** Tačković Matija,
- 2.G:** Skočibušić Tomislav,
- 3.G:** Šaronja Josip, Vidak Denis, Vukušić Dario,
- 4.A:** Bertović Nikola, Martić Ivan,
- 4.B:** Blagus Mislav, Jakopanec Luka, Kušinec Valentino, Maksić Robert, Mešić Antonio, Mihelčić Domagoj, Orlović Ivan, Puhalo Dino, Spajić Antonio,
- 4.C:** Bulić Sandi, Dujmušić Filip, Kovačević Nikolina, Maričković Mario, Pernar Hrvoje, Sokolić Vjekoslav
- 4.D:** Hadrović Hrvoje, Jurak Luka, Konosić Tomislav, Lesar Antonio, Maroš Matej, Stipković Domagoj,
- 4.E:** Bogetić Domagoj, Čavlović Ivan, Hodak Ivan, Katalinić Marko, Klarić Antonio Ivan, Kolar Robert, Krušec Krunoslav, Matijević Danijel, Medved Marko, Petrović Goran,
- 4.F:** Budić Ivan i Momić Munjas Luka,

te **17 učenika i prof. Vlado Marošević iz STŠ.**

Organizator akcija DDK: prof. Mirjana Čakara

KARDINAL JOSIP BOZANIĆ S MATURANTIMA GRADA ZAGREBA

U četvrtak 29. listopada 2009. godine, u svetištu Sveta Mati Slobode na zagrebačkom Jarunu, susreli su se maturanti grada Zagreba sa zagrebačkim nadbiskupom kardinalom Josipom Bozanićem. Početak susreta bio je u 20 sati. Tema susreta bila je „Gdje je tvoje blago“, a u središnjem dijelu susreta kardinal Bozanić obratio se maturantima riječima: „Biti sretan, to želi svatko od nas, da mu je lijepo u životu i da nađe pravi smisao svoga života. Jedini Bog može čovjeku dati pravu sreću, pravu radost, pravi smisao života. Isus koji je u središtu našega života, svakome od nas ima nešto posebno reći i smisao života možemo od Njega naučiti.“ Kardinal Bozanić pozdravio je

sve nazočne ravnatelje i profesore, a posebno maturante, njih oko tisuću. Iz njegova govora vrijedno je istaknuti još i sljedeće:
„Kako ćete sada usmjeriti svoj život takve plodove ćete poslije brati. Stoga se odgovorno odnosite prema

vremenu. Odgovorno se pripremajte, odgovorno radite, odgovorno gradite smjer kojim ćete sutra živjeti“

Mladi su kardinalu mogli postavljati i neka pitanja. Očekivano, pitanja je bilo. Npr. pitanje o osudi zločina učinjenih u Bleiburgu. Nakon opširnijeg tumačenja, kardinal odgovara: „Želimo da se jasno kaže da je zlo – zlo, a kao kršćani molimo Božje milosrđe“

Odgovarajući na pitanje kako se mladi čovjek može oduprijeti kušnjama vremena, kardinal je podsjetio da koliko zlo bilo prisutno, toliko vjernici znaju da im je blizu Bog. Dodaje:

„I čovjek koji se nalazi u velikoj opasnosti uz Božju pomoć se može oduprijeti zlu. Dragi mladi, imajte u Boga pouzdanje i vjerujte da možete nešto dobro učiniti i ne bojte se.“

Mlade je zanimalo što kardinal misli o molitvama ozdravljenja. Kardinal je mlade upozorio kako su u Crkvi određene molitve za zdravlje, ali je istaknuo i kako kršćanstvu nije apsolutna

vrijednost zdravlje, jer je sam Isus pokazao put kroz trpljenje. „Molite se za zdravlje, ali kada se susretete s trpljenjem i bolešću, znajte, mladi kršćani, da je i to način života, da i kroz bolest i trpljenje čovjek može posvjedočiti ljubav što nam pokazuje Isus Krist i svjedoče mnogi sveci“, podsjetio je kardinal.

Kardinal je sliku religioznosti mladih u Hrvatskoj usporedio s Europom te istaknuo optimističnost, podsjećajući kako i statistike potvrđuju da religioznost raste kako u Europi tako i u Hrvatskoj.

I na kraju, kardinal je maturante pozvao da se pripremaju za odgovornu ulogu u vlastitim obiteljima, ali i da se odazovu duhovnom pozivu na koji ih Bog poziva.

Potom, na kraju prvog dijela susreta, povjerenik za pastoral mladih velečasni Matošević najavio je održavanje mjesečnih susreta mladih, a već će je 19. studenog 2009 godine održan prvi takav susret u prostorijama Nadbiskupijskog pastoralnog instituta na zagrebačkome Kaptolu, a gost je bio hrvatski misionar na Salomonskim otocima o. Ivica Gregurec.

Podsjeća da se maturanti mogu uvijek priključiti na svaki takav novi susret koji će se održati jedanput mjesečno.

Ovaj tradicionalni, šesti susret, organizirali su Povjerenstvo za pastoral mladih i Ured za vjeronauk u školi.

Susret je ove godine prebačen s kraja školske godine na početak, i odmah je urodio plodom. Iz godine u godinu postaje sve zanimljiviji. U organizaciji susreta najviše su bili uključeni sami mladi, a to se vidjelo po

animatorima (voditeljima) mladih nadbiskupije i izvođenju scenskog prikaza iz odlomka Matejeva evanđelja: Gdje je tvoje blago?“, o kojem su vlastitim životom posvjedočila i dvojica maturanata župe Trnovčica. Oni su svojim primjerom potaknuli mlade

na veći angažman u svojim župnim zajednicama i skupinama mladih,

posebice kroz sudjelovanje na euharistiji (sv. misi).

Svjedočenje i poticajne riječi dali su i jedan mladi bračni par Zgrabljčić i s. Marija Kristina, koji su govorili, svatko na svoj način, o radosti života i rada.

Drugi dio susreta s kardinalom se nastavio izvan svetišta, u

prostorijama, gdje su domaćini salezijanci zajedno sa župljanima priredili sokove, sendviče i kolače.

Susret s kardinalom Bozanićem trajao je punih devedeset minuta. Druženje je privedeno kraju uz zajedničko fotografiranje s kardinalom.

Veliko mi je zadovoljstvo istaknuti kako su naši maturanti iz Elektrotehničke škole, bili primjereno prisutni i uzornoga vladanja.

Vjeroučitelj: Ivan Banožić

Vukovar – grad heroj

**Ima jedan grad, oduvijek mi drag,
ima jedan hrast slavonski.**

**Ima jedan grad, svakom srcu drag,
Ima jedan div hrvatski.**

Svake godine 18. studenoga prisjećajući se teških ratnih godina pred nama je slika Vukovara, grada koji je simbol otpora Hrvatske u Domovinskom ratu.

O strahotama su mnogi svjedočili, mnogi pisali, slikali, snimali filmove mnogi s gorčinom u srcu ne žele o tome ni govoriti budući da do danas pravda nije zadovoljena i da mnogi leševi još i danas leže kojekuda bez dostojnog obilježja.

Iako nisu bili ni rođeni tih strašnih godina, učenici naše škole su pisali o Vukovaru.

Izdvajamo samo neke citate iz njihovih radova:

„... Vukovar je grad – heroj i simbol hrvatske neuništivosti i opstanka na ovom tlu. To je grad na krajnjem istoku Hrvatske, najbliži istočnom susjedu koji ga je nemilosrdno razarao mjesecima uništavajući mu dušu i tijelo, ljude i zidove.“

Valentino Beganović 2.g

„Vukovar je prelijepi grad koji su srpski agresori razorili i uništili, a njegovi stanovnici su morali teška srca napustiti svoje domove i bježati u progonstvo koje još uvijek traje...“

Zvonimir Zubčić 2.g

„Bio sam u Vukovaru i vidio grad koji je sve i svašta preživio. Vukovarska bolnica je sada preuređena u muzej. Kada sam ušao u tu bolnicu, naježio sam se sjetivši se što se tu događalo za vrijeme rata. Vidio sam Memorijalno groblje i grob jednog od najhrabrijih heroja Blage Zadre. Na Ovčari sam zapalio svijeću i pomolio se za sve mrtve i nestale ...“

Vukovar je prekrasan grad, ali ima ružnu i tužnu prošlost.“

Mario Peša 2.g

UČENICI STVARAJU

Za uspjeh je potrebno više od visokog kvocijenta inteligencije

Mnogi od nas su svjesni da je za uspjeh često potrebno nešto sreće, a nešto i sposobnosti i znanja. Uspješno obavljanje poslova u svakoj struci pa tako i u našoj, podrazumijeva određena stručna znanja i vještina. U struci informatičara i općenito tehničkih inženjera bez stručnih znanja nema ni

normalnog obavljanja posla, a za svladavanje tih znanja uvjet je određena razina inteligencije.

No, dokazano je da postoji više vrsta inteligencije. Ne postoji jedna vrsta inteligencije, već najmanje njih osam, koje mogu biti kod određene osobe više ili manje razvijene. Koja će vrsta inteligencije biti dominantnija ovisi o više bioloških čimbenika. Svaki dio mozga

specijaliziran je za obavljanje neke specifične funkcije. Tako se lijeva strana mozga naziva i „akademska hemisfera“ i zadužena je za logiku, analizu, dedukciju, jezik, govor, dok desna polovina „kreativna hemisfera“ u kojoj se nalaze centri odgovorni za kreativnost, maštu, stvaranje ideja, vizualno. Posjedovanje neke od ovih tzv. drugih inteligencija itekako može odrediti naš profesionalni put i razinu do koje na njemu možemo doći.

Dakle, za našu struku (iako ne samo za nju), samo tehničko znanje još uvijek ne garantira uspjeh i zadovoljstvo u radu. Vrlo često informatičari se u radnoj okolini drže svog profesionalnog kruga, teško uspostavljaju produktivan kontakt s ostalim zaposlenicima i ne

interesiraju se dovoljno o specifičnim djelatnostima u oblastima u kojima su oni tehnička podrška. Često ih ostali zaposlenici doživljavaju kao svijet za sebe koji ne razumije druge, niti njih razumiju drugi, iako su dio istog tima. Najveći uspjeh u svakom poslu jest da

dobijete uigranu ekipu kolega koji se dobro razumiju i poznaju, kvalitetno surađuju i zajedničkim trudom rješavaju probleme.

Istraživanja pokazuju da samo pametni ljudi koji koriste i neke druge vrste inteligencije, a posebno oni koji razvijaju svoje komunikacijske ili neke druge sposobnosti na kraju doista mogu postati uspješni u svome poslu. Mislim da će nam na poslu pomoći više humora, treba slušati druge, uvažiti njihova mišljenja i ideje, a druženje izvan radnog vremena je također način da uspostavimo bolji kontakt s kolegama. Sposobnost stvaranja prijatelja je nekome urođena, a neki se moraju potruditi oko toga.

Možda je općenito problem današnje generacije to što je u modernom svijetu više pod pritiskom stjecanja materijalnih dobara, u stalnoj žurbi, obavljaju poslove koji iziskuju velike fizičke i sve veće intelektualne napore, pod stalnim su stresom i sve manje prakticiraju

osobni kontakt, a sve više virtualni. Mlađe generacije možda teže od prethodnih uspijevaju sebe ostvariti kao društvena bića, kao uspješne osobe privatno i poslovno, i teže im je uspostaviti onu običnu, svakodnevnu komunikaciju.

Izgleda da je loša ili nikakva komunikacija na poslu postala problem ne samo ljudi koji su tehničke naobrazbe, nego i mnogih drugih jer se sve više njih odlučuje pohađati neke od tečajeva i treninga koje provode profesionalni treneri koji nas uče kako bolje i uspješnije obavljati svoje poslove, kako ostvariti dobre i korisne kontakte sa svojim kolegama a da pri tome budemo zadovoljni i sretni.

Dubravko Forjan, 4.c

Sjećam se kako sam gledao na srednjoškolce

Sjetim se još tu i tamo kako je bilo u one tople ljetne dane potkraj osmog razreda.

Dok smo svi bili složni, bilo nam je lijepo. Pamtit ću te dane cijeli život, uvijek će mi biti u toplom sjećanju. Bili smo kao veliki komad stakla, kao prozor koji je sad pao na pod i razbio se. Raspršili

smo se po cijeloj Hrvatskoj, upisali se u različite škole na različitim mjestima. Svatko je krenuo svojim putem. Sada kada smo krenuli u srednju školu postajemo sve zreliji i sve svjesniji životnih činjenica i svojih vlastitih poteza. Jasno se sjećam kada sam krenuo u prvi razred, kao da je jučer bilo, a sada već čvrsto stojim na svojim nogama, postajem samostalna i odgovorna osoba. Sjećam se kako sam gledao na srednjoškolce. Uvijek sam im se divio i čudio, a sad, kad sam ja jedan od njih na sve to

gledam iz druge perspektive, s drugog stajališta. Ali opet, s druge strane, nekako mi nedostaju oni dani kad bih sretan trčkarao po razredu s prijateljima i igrao se "lovice", bez obveza i bez briga, kao da sam mogao poletjeti. Danas je sasvim druga priča. Pun obveza i briga jedva uspijem spojiti kraj s krajem i naći malo vremena za sebe. Teško mi pada kada čujem malu djecu kako se sretno vraćaju kući iz škole igrajući se cestom. Nadam se da će se moja žrtva i moj trud isplatiti te da ću završiti ovu školu u koju ulažem mnogo truda i vremena te da ću krenuti dalje.

Petar Hrvol, I. e

Mislim da sam se upisao u dobru školu

Bilo je to davno. Prije osam godina prvi sam put zakoračio na školska vrata. Krenuo sam u prvi razred svog dugogodišnjeg školovanja. Susreo sam prvi puta svoje buduće prijatelje, upoznao sam se s potpuno novom okolinom i krenuo u najveću avanturu svojega života. Sada, kad sam krenuo u srednju školu, na prvi razred osnovne škole gledam potpuno drugačije nego onda. Sada bih se želio vratiti u prvi razred, a onda sam jedva čekao da završi. Vjerojatno, sada, kada sam sve stariji na sve to gledam drugačije nego onda. Sada mi je sve to jednostavnije; upoznavanje s novim ljudima, profesorima, novom školom, uvjetima u njoj i sa sveopćom novom okolinom. U osnovnoj školi dva puta sam mijenjao školu. Od prvog do četvrtog razreda išao sam u

jednu, a od petog do osmog u drugu, veću i s više učenika, profesora pa i problema. U nižim razredima osnovne škole sve je bilo kao igra, u višim razredima sve je bilo teže, pa su tako i zahtjevi profesora postali veći. Još jedna bitna stvar je to što sam u nižim razredima imao samo jednu profesoricu, učiteljicu. Ona mi je bila profesor, pedagog ali i roditelj. Zнала je sve

naše probleme koje smo imali, u vezi sa školom, i znala ih je riješiti. U razredima od petog do osmog dobio sam puno više profesora, predmeta i puno više zahtjeva pa je sve odjedanput postalo teže, zahtjevnije i tražilo više vremena. U sedmom i osmom razredu sve sam se više počeo brinuti o srednjoj školi i o ocjenama koje su mi potrebne za upis u nju. Roditelji su mi govorili da se samo s dobrim ocjenama mogu upisati u neku dobru školu i tako danas-sutra imati bolji posao, plaću i život. Mislim da sam se upisao u dobru školu i sada je nastojim dobro završiti, što će

mi u budućem životu puno pomoći i olakšati.

Ivan Vlašić 1.c

Svi smo mislili da smo najzreliji u školi

Učeniku, ulaskom u učionicu prvog razreda. Bilo je čudno, sam u nepoznatoj sredini. Tješilo me što sam znao da nitko nikoga ne poznaje. Nakon nekog vremena svi smo se upoznali, ali uopće nismo bili svjesni da ćemo u isti razred ići sljedećih osam godina.

Vrijeme je sporo prolazilo... Drugi treći četvrti

i evo ga napokon peti razred! Došli smo na kat. Viši razredi. To je bilo to. Svi smo mislili da smo najzreliji u školi. Počela su razmišljanja o maturalcu i srednjoj školi, ali to su bila

samo pusta nagađanja. Nitko nije znao hoćemo li uopće ići na maturalac ili u koju ćemo se srednju školu upisati. To je bila školska rutina. Svaki četvrti razred koji dođe na kat postaje „školska elita“. Viši razredi, počeli su se javljati problemi, sada smo zapravo morali učiti i kod kuće. Nevjerojatno kako su sporo prošli peti, šesti, sedmi

i osmi razred. Ali osmi razred! Osjećao sam kao da traje sto godina. Niti jedan razred nije trajao toliko dugo. Ne znam jesam li to bio samo ja ili škola. Vjerojatno sam čekao nova iskustva u srednjoj školi. Bilo je teško rastati se od prijatelja, ali morao sam

krenuti dalje.

Kada sam došao na upise za srednju školu nisam ni slutio da će mi prvi dan u srednjoj biti gotovo jednak prvom osnovne. Sam u nepoznatoj sredini, ali tješilo me to što sam znao da nisam jedini koji nikoga ne poznaje.

Andrej Horvat, 1. a

Anđeo

Mali detalj, neuočljiv skrasio ga,
detalj na njegovom krilu,
detalj boje snježne.
Letio je visoko, padao u more dubina,
duboko, bez dna.
Anđeo velikih bijelih krila
doplovio je iz daleka.
Oblaci se skrili preda njegovom ljepotom.
Sve je posipao čarobnim prahom,
tišina glasna, smrtna prostirala se sve do neba,
sve do oblaka sivih, tmurnih, tužnih,
a iza njih proviri zraka, mala, zlatna, zraka
sunca.
Stajao je danima čekajući, anđeo mali,
odletio krug- dva, nagnu krila bijela,
proleti još jednom nadajući se da će uspjeti
u potrazi za istinskom ljubavi, ovog dana
božićnog.
Čuvši tamo riječi crne zgrozi se i razočara,
stope se njegova krila bijela.
Ajde anđele, proleti dalje,
nađi novi dom ljubavi i navrati koji put,
zagrni srećom ovo mjesto staro,
zagrlj ga čvrsto i čuvaj.

Sipao je nadu.
Prosnio je često svoj mnogi san
i nikada odustao.
I sad u sreći, tuzi put vodi njegov.
Zaborave ga svi, davno nestao je on,
daleko samo još njegova bol ostala.
Tužan i sam u božićnoj noći ostao je još jedan
u nizu zaboravljenih anđela,
zaboravljenih od strane drugih, ali ne od mene.
Sjetih ga se i ne zaboravih ga nikada.
I danas je prošao tuda, zatvorio načas oči,
osjetio moć ove noći i čuo šapat grana koje ga
dozivaše k sebi,
stao je gledao goru kako se bijeli sva.
Tamne noći sakrile se i on ponovo nestade...

Daniel Sabrin, 1.h

Škola mi je kao drugi dom

Osnovnoškolsko vrijeme. Preletjelo mi je pred očima. Osjećao sam se odgovorno i odraslo. S ključem oko vrata i velikom dječjom torbom na leđima svaki dan sam sve znatizeljnije jurio u školu. Kako su godine prolazile moji prijatelji su se mijenjali. I ja sam se izmijenio. Ni profesori nisu ostali isti. u školi sam se počeo osjećati sve ugodnije. Bila mi je kao drugi dom. Svi moji

prijatelji, cijeli razred kao jedna velika obitelj. Bilo je tu uspona i padova. Svi su mi pomagali kako bih lakše prebrodio padove, a u usponima bodrili bi me i ohrabivali da budem još i bolji. Najveća podrška bili su mi roditelji. Po nekad bih ih razočarao, ali sve bi se sretno završilo. Vrijedno je sjećati se lijepih uspomena. Prisjetio sam se pred ulazom u srednju školu starih osnovnoškolskih dana. Tada sam shvatio da se osjećam isto kao i prvog a dana u osnovnoj školi. Kao da započinem novi život.

Cijenim prijateljstvo

Kao jedan od najljepših događaja svoje dosadašnje mladosti, pamtim osnovnu školu. Stisnut uz mnoštvo svojih dragih prijatelja, sjedio sam u školskim klupama i željno iščekivao kraj školskog sata. No često se, umjesto zvona, za kraj sata znao oglasiti

profesor s mojim imenom, mada to baš i nisam volio što je i normalno. Uvijek bih s osmijehom obavio svoj zadatak. Jedino što mi je ostalo iz osnovne škole jesu moji prijatelji, a naravno i znanje koje su mi podarili moji profesori kojima sam iskreno zahvalan. Profesori su me mnogočemu naučili. Iako sam,

većinom, dobivao dobre ocjene bilo je trenutaka u kojima sam bio tužan i potišten, a katkad i razdražljiv, što je razumljivo jer preda mnom je bio novi životni scenarij: srednja škola. Ipak, uz podršku svojih prijatelja, uvijek sam se razveselio jer su oni to uspješno obavljali. Cijenim ih kao najveće blago. Uz moju obitelj oni su moje nadahnuće, oslonac i sreća. Naše prijateljstvo je bilo izvrsno. I ja sam uvijek bio uz njih. Polako se sve više bližio kraj moje

osnovnoškolske avanture, kraj osmog razreda, bližio se rastanak i početak širenja krila za polet u novi početak. Morao sam se usmjeriti na daljnje školovanje i razmišljanje o svojem budućem zanimanju, a ostao mi je ljetni odmor za tu bitnu odluku. Zahvaljujući svojoj volji i cijeloj svojoj obitelji odlučio sam postati elektrotehničar. Dani su malo pomalo izmicali, a sve se više bližio dan spoznaje, dan kad ću upoznati nove ljude, tj. ljude s kojima sad dijelim školsku klupu. Unatoč tome što sam mislio da će mi biti jako teško priviknuti se na nove okolnosti, ljude oko sebe, novi tempo, profesore i ostale bitne stvari koje su od tada bile moja svakodnevica. Sve sam to nekako prihvatio, adaptirao se, stekao nove prijatelje koji su me velikodušno prihvatili i nadam se da će to druženje biti iskreno, pravo, čvrsto i obostrano. Najviše od svega bih volio da moja srednjoškolska avantura bude bar upola kao moja dosadašnja osnovnoškolska, da se osjeti radost, razigranost i veselje mladosti. Iako će mi osnovna škola uvijek buditi lijepa sjećanja i buditi osjećaje, najradije ću se sjećati svojih prijatelja, a obitelji prije svega jer srcu se ne može zapovjediti i ono je tamo gdje je dom.

Šimun Baketarić, I. d

Prošlo je osnovnoškolsko vrijeme

Prošlo je osnovnoškolsko vrijeme. Za mene je to početak novoga života. Sjećam se vremena kad sam prvi dan krenuo u prvi razred osnovne škole. Bio sam sretan i veseo. Cilj mi je bio, bar tako mislim, nešto naučiti, a usput i upoznati nove prijatelje s kojima ću se družiti.

Početak škole za mene je bilo jedno veliko, radosno iskustvo. Mislim da je početak školovanja vrlo bitan. Tada stječemo radne navike, a to je temelj uspjeha u nastavku školovanja. Bio sam dobar učenik, redovito sam dolazio u školu, redovito sam učio sam i pisao domaće zadaće. Zahvaljujući takvim radnim navikama na svoje sam profesore ostavio dobar dojam.

Tijekom osmogodišnjeg školovanja stekao sam puno dobrih prijatelja. Sad vidim da je to vrlo korisno. Često smo se družili i razgovarali o svemu pa i o školi. Iako nismo uvijek voljeli sve u školi trudili smo se izvršavati svoje obveze. Mogu se pohvaliti da kroz svih osam godina nisam imao niti jedan neopravdani sat, ni ja ni moji prijatelji. Svaki sam dan s veseljem odlazio u školu. Išao sam i na druge aktivnosti, a idem i dan danas. Trenirao sam nogomet četiri godine, zatim treniram rukomet, a išao sam na gitaru šest godina, u glazbenu školu, „Umjetnička škola Franje Lučića“, što mi je pridonijelo dva boda za upis u srednju školu. Najteži trenutki u mojih osam godina škole bili su u četvrtom i osmom razredu. Tada sam se rastajao od starih prijatelja. Sve je to normalno. Kasnije sam stekao puno novih prijatelja. Najteže mi je bilo na kraju osmog razreda. Bili smo svjesni da se jednog dana moramo rastati. Jednostavno to nismo mogli zamisliti. Zadnji dan škole je i zadnji dan našeg osnovnoškolskog školovanja. Sve u svemu bilo mi je jako drago što sam išao baš u tu školu i upoznao baš te prijatelje koje, nadam se, nikada neću zaboraviti. No, što je bilo, bilo je, sada idem dalje upoznati nove prijatelje, steći novo znanje i iskustvo i dalje upoznavati svoj život.

Mateo Tomac 1.c.

To nam je bila škola

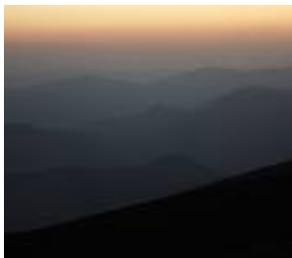

Bilo je jedno lijepo i toplo ljeto, koje sam s još nekoliko ljudi provela u Zagrebu. Dok se većina njih zabavljala na moru, mi smo svakodnevno uživali u čarima grada Zagreba ljeti. Umjesto u moru, kupali smo se u zagrebačkom Jarunu danju, a noći smo uglavnom provodili negdje u gradu.

Tako smo se jedne večeri odlučili zabaviti uz malo alkohola. Oko osam sati našli smo se u parku, a potom krenuli do kuće jednog prijatelja kod kojeg nas se tu večer okupilo desetak. Večer je započela vrlo lijepo, u najugodnijem društvu najboljih prijatelja. Nakon što smo prvi puta nazdravili, počeli smo se zabavljati uz glazbu i ples. Uz povećane količine alkohola u krvi bili smo sve veseliji i opušteniji. Prije nego što smo izgubili kontrolu sami nad sobom, prestali smo piti, iako je za neke koji su počeli povraćati bilo kasno. Njih smo ostatak večeri pokušavali smiriti, iako nitko od nas nije bio savršeno trijezan. Uskoro smo svi zaspali s vrtoglavicom a ujutro se probudili s velikom glavoboljom i mamurlukom.

Cijeli nam dan nije bilo baš najbolje. To nam je bila škola i odlučili smo prestati sa zabavama uz alkohol, jer smo shvatili da se i bez toga možemo zabaviti, te da je tako još i bolje.

Tea Žilavčić, 2.b

JOŠ VIJESTI O NAŠOJ ŠKOLI

Visoko Europsko priznanje našoj školi

Elektrotehnička škola iz Zagreba primila priznanje kao jedna od 10 najinovativnijih strukovnih škola u zemljama jugoistočne Europe. U konkurenciji su bile i Turska i dvije članice EU Slovenija i Danska.

Na završnoj konferenciji ETF-a (Agencija koja podržava strukovno obrazovanje i osposobljavanje u EU i okruženju), održanoj od 2. do 4. studenog 2009. godine u Istanbulu/Sakarya ravnatelju Elektrotehničke škole iz Zagreba uručen je katalog 10 najinovativnijih strukovnih škola u zemljama jugoistočne Europe, Turske, Slovenije, i Danske, među kojima je i Elektrotehnička škola.

Bila je to završna konferencija sedmogodišnjeg projekta ETF-a: **Učenje i poučavanje u jugoistočnoj EU – horizontalno učenje u zajednici regionalne mreže i doprinos u razvoju ljudskih potencijala u jugoistočnoj Europi.**

Kvalitativno unapređivanje nastavnog procesa usmjereno prema učeniku i njegovim izlaznim kompetencijama

(znanjima i vještinama) primjenjivim na EU tržištu rada kontinuirano se provodi u Elektrotehničkoj školi. To se ostvaruje vlastitim ljudskim i materijalnim potencijalima, ali i uspjehom u korištenju EU fondova iz kojih je Škola iskoristila sve dosadašnje mogućnosti – tri projekta su prihvaćena (CARDS 2003, Leonardo da Vinci, Comenius). Koncentracija aktivnosti je osposobljavanje, usavršavanje, i dopunsko obrazovanje nastavnika novim znanjima iz nastavne tehnologije i tehnologija elektrotehnike i računalstva. Kontinuirano usavršavanje nastavnika obavlja se uz pomoć eminentnih eksperata u RH i razvijenih zemalja EU (Danska, Njemačka...).

Paralelno se nabavlja najmodernija nastavno-laboratorijska oprema na kojoj se u nastavnom procesu koriste moderne nastavne metode po standardima najrazvijenijih zemalja EU – **učenik aktivan sudionik u nastavi.**

Takav rad Škole prepoznale su europske institucije kao najbrži način kvalitativnog unapređivanja za dostizanje standarda strukovnog školstva najrazvijenijih zemalja.

„Hrvatska – Elektrotehnička škola, Zagreb

Modernim pristupom poučavanju do ključnih kompetencija

Ova škola transformira način kojim nastavnici stvaraju okruženje za učenje i razvoj ključnih kompetencija pomoću treninga horizontalnog učenja, virtualnog učenja u

zajednici specijaliziranih nastavnika uz nabavku specijalističke opreme. Financijsku i tehničku potporu ostvaruje, kao što je predviđeno, kroz razvoj EU CARDS programa”.

Inovacije Škole su:

- „ – modernizacija strukovnih kurikuluma
- moderne nastavne metode
- certifikat računalnih mreža
- seminari/radionice usavršavanja nastavnika
- virtualna zajednica strukovnih nastavnika”

Ravnatelj
Ivo Klarić, prof.

Pjesništvo Antuna Branka Šimića

Antun Branko Šimić, rođen u studenome 1898. godine, hrvatski pjesnik i esejist, umire preranom smrću u Zagrebu 1925.

„...Bijaše

pjesnikom izrazite težnje da zgusnutim, škrtim stihom intenzivira doživljaj svijeta...”

Antun Branko Šimić započinje pjesmama koje oponašaju A.G.Matoša, ali napušta sedmi razred zagrebačke gimnazije i pokreće časopis. Bio je ekspresionistički pjesnik koji u hrvatsku književnost uvodi slobodan stih. Šimić je kao pjesnik mnogo stvarao i izdao je dvije zbirke pjesama „Preobraženja“ i „Izabrane pjesme“. Naime, Šimić je bio i pokretač tri časopisa „Vijavica“, „Juriš“, i „Književnik“.

Nazivom svoje zbirke „Preobraženja“ Šimić izražava bit ekspresionističkog pjesništva: preobrazba vanjske stvarnosti u pjesnikovu unutarnju stvarnost i potom njezino izražavanje u pjesmi. Šimić umjetnost ne smatra samo kao „prostu imitaciju prirode“ već kao ekspresiju unutrašnjeg

doživljaja. Stoga će pjesnik u cijeloj zbirci govoriti o svojim unutarnjim promjenama i o pretvaranju vlastite unutrašnjosti u književno djelo, te u pjesmama iznositi svoju unutrašnjost, samoga sebe.

U tako kratko vrijeme, koje ne ispunjava ni puno desetljeće, prešavši put od „matoševskog-wiesnerovskog impresionizma do oslobođenog a formalno stiješnjeg ekspresionizma“, postao je virtuoz koji s malo riječi „otvara bezdane prostore misli i životnog smisla“. Znao je graditi pjesmu, zgušnjavati stih, birati pravu riječ.

Bolujući od rane mladosti, nosio je sebe u smrt i bio svjestan da ona u njemu raste te da će ga jednoga dana, u njegovom slučaju prerano, posve ispuniti - i prerasti, baš kao u pjesmi „Smrt i ja“.

Moja preobraženja

Ja pjevam sebe kad iz crne bezdane i mučne noći
iznesem blijedo meko lice u kristalno jutro
i pogledima plivam preko livada i voda.

Ja pjevam sebe koji umrem na dan
bezbroy puta
i bezbroy puta uskrsnem.

O, Bože, daj me umorna od mijena
preobrazi u tvoju svijetlu nepromjenjivu i vječnu zvijezdu
što s dalekog će neba noću sjati
u crne muke noćnih očajnika.

Smrt nije izvan mene. Ona je u meni
od početka: sa mnom raste
u svakom času
Jednog dana
ja zastanem
a ona raste dalje
u meni dok me cijelog ne proraste
i stigne na rub mene.
Moj svršetak
njen pravi je početak:
kad kraljuje dalje sama

Pripremio: Kristijan Borščak Glogolja 4.d

Neznanac

Hej, neznanče!
Ti što kradeš mi snove.
Zašto moju dušu patiš?
Zašto igraš se njome?

Ovo malo sreće,
sebično čuvam, lutam...
suzama svojim
neisplakanim...
Kao drobljeno staklo da
gutam...

Misli moje puste...
Koraci moga
djetinjstva.
Žuta svijeća sa oltara...
Prsten tuđi. Molitva...

Ti snovi moji...
Teški, crni, tmurni.
Crna kosa, oči neispavane.
Bolani dodir, težak korak...
I te stare bolne rane...

Eh... kako zna da peče...
Kad krvlju tečeš kroz vene...
Kako zna da reže...
Jedna ljubav, jedne žene...

Jesen

Pogledaj kroz prozor noćas.
u sate kad nitko kroza 'nj ne gleda.
To nije kiša, a ni vjetar,
duša moja to je, duša kao od meda.

Evo, još jedna jesen
donosi mi ruke tvoje.
Ruke tvoje što mi pružaš,
rukama što pružam svoje.

Ne dam nikad, ne dam tebe,
samo jesen kad dođe.
Opet boli svaki pogled,
boli, siječe, pa me prođe.

Samo snovi ostaju...
Ti snovi prokleti, teški.
U postelju moju udeš,
a jastuci tako topli, grešni.

Oči što me pogledom miluju,
ali opet režu i bole,
u snovima samo nalazim
te oči što znaju da me vole.

Još uvijek čujem kako dišeš,
kako srce još ti kuca.
Tugo moja, oko moje,
što za mnom znalo je da jeca.

Kako boli svaka večer,
svaki san koji snivam.
I opet boli, opet siječe,
lik što volim, čija bivam...

ZABAVNO

Ured državne uprave

Idu medvjed, lisica i magarac po građevinsku dozvolu.

Prvi uđe medvjed, jer je najveći i najjači, ali izađe nakon nekog vremena i kaže:

“Nije mi uspjelo.”

Druga uđe lisica, sva lukava i prepredena, ali izađe nakon nekog vremena i

kaže:

“Ni meni nije uspjelo.”

Zatim uđe magarac, i za koji tren izađe s papirima i kaže: “Možemo odmah početi graditi.”

“Kako ti je to uspjelo?” pitaju ga druga dvojica

Magarac kaže:

“Uđem unutra, kad tamo vidim sve moji školski drugovi!”

Biseri što ih pokupi marljiva Mima

mojoj svijesti.

Na nekim mjestima je u međuvremenu pao snijeg. Cesta je stoga mjestimično bila stvarno klizava. Pokušao sam zakočiti. Borio sam se koliko god sam mogao, ali nije pomoglo. Udario sam u ogradu i ostao bez svijesti. Tu je bio kraj

Ne znam tko mi je ukrao novčanik s obzirom da nitko od moje rodbine nije bio u blizini.

Danas Vam pišem prvi i posljednji put i ako mi ne odgovorite opet ću Vam pisati.

Prihoda od uzgoja stoke više nemamo. Sa smrću moga supruga sva stoka je otišla sa imanja.

Nije mi potrebno životno osiguranje. Želim da svi budu stvarno tužni kada umrem.

Vozio sam unatrag niz strmu cestu, probio sam ogradu i udario u kuću. Jednostavno se nisam mogao sjetiti gdje je kočnica.

Sve račune koje dobijem ne platim odmah jer zato nemam novaca nego ih ubacim u veliki bubanj iz kojega početkom svakog mjeseca povezanih očiju izvučem tri koja tada platim. Molim Vas da se strpate dok Vas ne pogodi sreća.

Odmah nakon smrti moga supruga postala sam udovica.

Velikom brzinom mi se približavao rasvjetni stup. Pokušao sam ga cik-cak vožnjom izbjeći ali me je svejedno pogodio u hladnjak

Polijsko vozilo mi je dalo signal da se zaustavim. Ja sam našao stup i zaustavio se.

Moj sin nije srušio tu ženu. On je samo pokraj nje prošao, a ona je od propuha pala.

Naša vozila su se sudarila točno u trenutku kada su se srele.

UZ REDOVNO ŠKOLOVANJE I CISCO AKADEMIJA

ELEKTROTEHNIČKA ŠKOLA
ŠKOLA ELEKTROTEHNIKE I RAČUNALSTVA

Zagreb, Konavoska 2, Tel 01 3666 114, Fax 01 3665 666
www.eltehskola-zg.hr e-mail: ets-zagreb@skole.htnet.hr

JEDINO KOD NAS IMATE I:

1. CISCO PROGRAM U SVAKOM PROGRAMU-ZANIMANJU
2. E-LEARNING - ELEKTRONIČKO UČENJE U ŠKOLI I KOD KUĆE

UVJERITE SE DA SMO NAJBOLJA

ŠKOLA I AKADEMIJA

EUROPA ZNA

List se ostvaruje u suradnji učenika i profesora.

REDAKCIJA LISTA:

Nataša Balaban, Tea Žilavčić, Dubravko Forjan, Petar Hrvol, Šimun Baketarić, Mateo Tomac, Antonio Jambrešić, Daniel Sabrin, Kristijan Borščak Gogolja, Valentino Beganović, Zvonimir Zubčić, Mario Peša i Andrej Horvat.

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: Matija Šupek

VODITELJ: Mile Pervan

IZDAVAČ: Elektrotehnička škola

ZA IZDAVAČA: Ivo Klarić, prof.

GRAFIČKI UREDNIK I PRIJELOM: Darko Velicogna

STALNI SURADNICI: Anita Brigović, prof., Mirjana Čakara, prof., Renato Matejaš, prof. i Ivan Banožić, prof.

PROFESORI SURADNICI: Boženka Barbir, Elizabeta Abramović-Tešija, Zora Pervan i Juliette Janušić.

**List učenika Elektrotehničke škole, Konavoska 2, Zagreb
Školska godina 2009./2010.**

Godina 17. Broj 32